

LOVRIN

Sediul consiliului local: Lovrin nr. 206, telefon 0256/381002, fax 0256/381207;

Coordonate:
45°58'11" lat. N;
20°45'58" long. E;

Repere istorice:

-1446 - Lovrinul este atestat documentar sub denumirea de **Lóránthalma**;

-sec. XVI-XVII - așezarea este cunoscută sub denumirea de **Lórántsau Lórántfalva**;

-1529 - satul este jefuit și ars de soldații otomani conduși de begul Bali;

-1561 - 1582 - așezarea era locuită de români și sârbi;

-sec. XVII - satul nu e locuit;

-1717 - Lovrin avea 17 case;

-1760 - pe vechea vatră a localității se stabilește din nou populație sârbească;

-1770 - se așază familii de bulgari, iar Lovrinul se numește **Lovriniac**;

-1785-1792 - sunt consemnate colonizări germane, satul devenind unul mixt, sârbo-german;

-1789 - sârbi încep să părăsească Lovrinul din cauza coloniștilor germani;

-1791 - 1792 - din aceleași motive pleacă și bulgarii din localitate, parte din aceștia se stabilesc la Theresiopolis (Vinga);

-1792 - împăratul **Leopold al II-lea** dăruie Lovrinul și Gottlobul generalului **Anton Lip-tay**;

-între 1831 și 1866 Lovrinul este bântuit de ciumă (64 de morți);

-1895 - se naște **Emmerich Bartzer**, compozitor, dirijor, profesor (d. 1961);

-13 noiembrie 1924 - comuna este vizitată de Regele României, Ferdinand I Întregitorul, fiind primit de deputatul **dr. Emeric Reiter**, regele intrând atunci în casa unui lovri-nean de rând, **Peter Krausz**;

-4 aprilie 1926 - se naște **Richard Bartzer**, compozitor și orchestrator de muzică ușoară (12.01.1998)

1929 - **Nikolaus Koch** - scrie **Monografia comunei Lovrin** în limba germană (cu scriere gotică);

-20 februarie 1938 - se naște **Annemarie**

Podlipny-

Hehn, istoric de artă și literar;

-1943 - se naște

Walter Kindl, muzi-

colog, organist, dirijor, profesor, or-

chestrautor;

-15 mai 1943 - se naște **Ilse Hehn**, plastician și profesor de istoria artelor;

-2002 - comuna Lovrin avea 3 812 locuitori;

- 2009 - **dr. Ioan D. Șandru** publică lucrarea „**Lovrin- Monografie**”;

2011 - noua și moderna piață agroalimentară din Lovrin, începută în anul 2007, devine funcțională (2-3000 de vizitatori);

Populația stabilă la 1 ianuarie 2009 - total: 3 752 de persoane, dintre care:

- masculină = 1 868 de persoane

- feminină = 1 884 de persoane

Numărul locuințelor la 1 ianuarie 2009:

1 259

Instituții școlare: Grup Școlar „Romulus Paraschivoiu” Grădiniță cu program prelungit;

Instituții sanitare: Cabinete medicale: (trei); Farmacia umană; Cabinet sanitar-veterinar; Farmacii sanitar-veterinare: (două).

Instituții culturale: Cămin cultural; Bibliotecă (fondată în anul 1974);

Baze sportive și de agrement: Sala de sport; Baza de Agrement Lovrin (ștrand termal); Teren de handbal; Teren de fotbal;

Biserici și alte lăcașe de cult: Biserica ortodoxă română (1982); Biserica romano-

catolică (1838); Biserica pentecostală; Biserica baptistă;

Ruga: 29 iunie - Sfinții Apostoli Petru și Pavel;

Cetățeni de onoare: Iulian Pușcă, Romulus Paraschivoiu, Petru Milităroiu, Titu Suba.

PRIMĂRIA ȘI CONSILIUL LOCAL AL COMUNEI LOVRIN

Graur Vasile	primar	Marincuș Adrian, consilier	PDL
Truță Eugen	viceprimar	Ruda Nicolae, consilier	PDL
Clamba Ioan, consilier	PDL	Mateăș Mihai-Gabriel, consilier	PSD
Coroban Martin, consilier	PDL	Molcuț Constantin, consilier	PDL
Costea Ioan, consilier	PDL	Petran Alexandru-Viorel, consilier	PDL
Furdui Ciprian, consilier	PSD	Pulverea Mircea, consilier	PSD
Huțan Viorel-Dafinel, consilier	PDL	Vîrdea Cristian, consilier	PDL

LOVRIN

CONSILIERUL ACADEMIC

Viorel Roman s-a născut la 20 martie 1942 în Lovrin. Între anii 1949-1960 urmează cursurile Liceului „Eftimie Murgu” din Timișoara, fiind coleg de clasă cu dirijorul **Diodor Nicoară** și cu inginerul tipograf **Ioan Aurel Laslău**. Urmează între anii 1960-65 cursurile I.S.E.P. București, cu examen de stat. În anul 1986, la Universitatea din Bremen, obține titlul de doctor în filozofie și istorie. Redactor și corespondent (1968-70) la Radio Timișoara și București, între 1970-72. Cercetător și asistent la Universitatea din Timișoara, 1972-84, docent și referent la Universitatea din Bremen, 1984, consilier academic pe viață la Universitatea din Bremen, 1985. Corespondent la „Vocea Americii”, 1991. Director al proiectului UE-Tempus Transfer-(România), 1992. Expert al Progra-

mului Națiunilor Unite pentru Dezvoltare, 1992, Profesor asociat al A.S.E. București, 1993, Profesor asociat al Universității din Timișoara, 1993. Profesor asociat la Academiei de Studii Economice Chișinău Moldova, 1994. Profesor asociat al Universității din Baia Mare, 1996. Membru de onoare al Senatului Universității din Baia Mare, 2000. Membru al Academiei Româno-Americane (ARA), Montréal.

A publicat numeroase volume, dintre care două, „Imperiul, evreii și românii” și „Capitalism ortodox”, i-au apărut la Timișoara.

„ECHIPA DE AUR“

Ediția 1969-1970 a campionatului de handbal al României, Divizia B, a avut ca și câștigătoare în seria I echipa Politehnica Galați. În seria a II-a, câștigătoare a fost echipa comunei timișene Lovrin, Știința, care a promovat atunci în Divizia A. Pe terenul de handbal din Lovrin au jucat în ediția 1970-1971 echipe mari, așa cum erau în acei ani Politehnica Timișoara, Steaua sau Dinamo. În imagine, echipa de handbal „Știința Lovrin” la începutul anilor '70, fotografie primită de la fostul component al „echipei de aur” lovrinene, **dr. Mihai Constantinescu** (rândul de sus, al treilea din stânga).

CONACUL GENERALULUI

În anul 1792, împăratul Leopold al II-lea a făcut cadou localitatea Lovrin, împreună cu Gottlobul, generalului locotenent **Anton Liptay de Kisfalud**. Aceasta, pentru meritele deosebite ale generalului în luptele duse împotriva turcilor la Palanca Nouă. Anton Liptay a construit la Lovrin castelul care și astăzi îi poartă numele. Aici se pare că s-a păstrat steagul luat de general de la

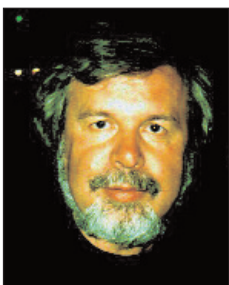
turci în bătălia de la Palanca Mare (Banatul sârbesc), faptă pentru care a fost decorat în anul

LOVRIN

1789 cu cel mai mare ordin al Imperiului Habsburgic, și anume Ordinul Marea Cruce Militară (realizat din aur și argint și împodobit cu diamante, safire, smaralde și rubine, foto-dreapta). Anton Liptay a construit la Lovrin un castel în stil baroc. Fiul generalului, **Friedrich Liptay**, a făcut în curtea castelului, în anul 1819, o frumoasă grădină englezească în care se afla un lac de mici dimensiuni. Lovrinul avea la acea vreme 2 700 de locuitori, 2644 romano-catolic și 56 de sârbi (greci nruniți). Tot lui Friedrich Liptay i se atribuie donația ceasurilor din turnul bisericii romano-catolice din sat, așa cum și tatăl său, Anton Liptay, a dăruit fonduri importante pentru construirea bisericii din Gotlob. Castelul Liptay găzduiește în prezent sediul Stațiunii de cercetări didactice și agricole din Lovrin.

GRUPUL DE ACȚIUNE BANAT

Richard Wagner s-a născut în anul 1952 în comuna Lovrin. Studii germanistice urmate la Universitatea din Timișoara. Face parte dintr-o generație de scriitori de limbă germană (**William Totok, Herta Müller, Johann Lipet**) care și-au con-

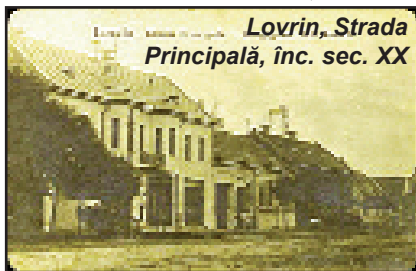
tinuat activitatea literară și publicistică și după stabilirea în Germania. Anchetat și cercetat de Securitate ca membru fondator al „Grupului de acțiune Banat” (1972-1975). Între anii 1983 și 1985 a avut interdicție de a lucra și publica. Emigrează împreună cu soția sa **Herta Müller** în Republica Federală Germană în anul 1987. Aici a publicat „Miss

Bukarest” (roman, Berlin, 2001), povestea unui fost agent de securitate, „**Schuller**”, care pleacă din România înainte de anul 1989, alături de soția sa de origine germană. Personajul ajunge în lumea interlopă germană în care erau infiltrați foști securiști.

Alte volume semnate de Richard Wagner: „**Viena, Banat**” (roman, 1998), „**Cerere de emigrare, bani de-ntâmpinare**” (povestiri, Berlin, 2002), „**Catrafuse**” (roman, 2004), „**Orizontul german. Despre destinul unei țări bune**” (eseu, 2006) etc. Richard Wagner se destăinuie - întrebat de ziaristul **Dani Rockhof** - cum se poate trăi liniștit între statutul de neamț în Țara Natală, România, și de Auslander, de repatriat, în Germania: „**Sunt neamț, pe de o parte, pe de altă parte sunt străin în Germania. Sunt amândouă în una. E o situație delicată și contradictorie**”.

EDUARD FICKL E ACASĂ

Biografie de șvab bănățean. Născut în Lovrin. A fost o viață tehnician dentar. S-a stabilit la pensie în Germania, la Karlsruhe, acolo unde trăiesc mulți șvabi din Timiș, majoritatea fiind însă din comuna Biled. Herr Eduard Fickl vine în România primăvara și pleacă în Germania toamna. Îi este teamă iarna să nu alunece pe străzile înghețate din comună

și apoi e supărat și pe birocrația de la noi, care aduce suferință întregii comunități. Nu dă exemple concrete. Așa, birocrația, în general... Circulă în sat

mai mult cu scuterul. Se întoarce mereu la Lovrin, pentru prietenii din sat. „**De altfel**”, mărturisește herr Fickl, „**doresc să-mi petrec ultimii ani în casa părintească din Lovrin**”.